

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΩΤΕΡΗΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΟΚΙΜΙΟ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ, 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2011, ΩΡΑ 14:45

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 10΄

ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

1. Αφήστε αριστερό περιθώριο πλάτους 2,5 εκ. και χρησιμοποιήστε μονό διάστημα μεταξύ γραμμών.
2. Η γραμματοσειρά που θα χρησιμοποιήσετε να είναι η **Courier new** και το μέγεθος γραμμάτων (**Font**) να είναι 11 ή 12.
3. Η διόρθωση λαθών επιτρέπεται μόνο κατά τη διάρκεια της δακτυλογράφησης και εντός του χρόνου των 10 λεπτών.
4. Αν κατά τη διάρκεια της εξέτασης δημιουργηθεί κάποιο πρόβλημα με τον ηλεκτρονικό υπολογιστή σας, να το αναφέρετε αμέσως και αθόρυβα στον επιτηρητή.

ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗ

Για επιτυχία στο δοκίμιο αυτό πρέπει:

- Να έχετε εξασφαλίσει ακαθάριστη ταχύτητα τουλάχιστον 35 λέξεων το λεπτό, με ποσοστό λαθών που να μην υπερβαίνει το 2 τοις εκατό.
- Να έχετε επιτύχει και στο Δοκίμιο Ικανότητας, Μέσου ή Ανώτερου Επιπέδου, είτε αυτής είτε προηγούμενης εξεταστικής περιόδου.

Σημείωση:

Η ακαθάριστη ταχύτητα και το ποσοστό ακρίβειας αναγράφονται στα πιστοποιητικά που απονέμονται στους επιτυχόντες και τις επιτυχούσες.

Θα μπορούσε κανείς να αρχίσει την ιστορία των ξενοδοχείων από την αρχαιότητα, αν και οι ξενώνες εκείνης της εποχής ήταν πολύ διαφορετικοί από τα σύγχρονα ξενοδοχεία. Με τα σύγχρονα κριτήρια δεν ήταν καν ξενοδοχεία. Ήταν απλά κτίσματα που αποτελούνταν συνήθως από μια σειρά μικρών δωματίων με ένα ή δύο κρεβάτια στο καθένα ή και από μεγαλύτερα δωμάτια με περισσότερα κρεβάτια, όσο για να κοιμηθεί κανείς, χωρίς άλλες ανέσεις. Τέτοιοι ξενώνες υπήρχαν στις μεγάλες πόλεις, αλλά και σε τόπους όπου μαζευόταν πολύς κόσμος για να συμμετάσχει σε θρησκευτικές γιορτές. Στους ξενώνες έμεναν συνήθως οι πιο εύποροι. Τα ιερά διέθεταν επίσης δωμάτια που τα πρόσφεραν για διαμονή στους επισκέπτες, όπως και τα μοναστήρια αργότερα. Πολλοί έμεναν σε σπίτια φίλων τους – είναι γνωστό πως το αίσθημα της φιλοξενίας ήταν πολύ ανεπτυγμένο στους αρχαίους. Όμως, από τα πλήθη που συνέρρεαν στα θρησκευτικά πανηγύρια ή στους μεγάλους αθλητικούς αγώνες, που γίνονταν κατά κανόνα τους καλοκαιρινούς μήνες, οι περισσότεροι έμεναν στο ύπαιθρο, κάτω από στοές, στον περίβολο των ιερών ή σε αυτοσχέδιες σκηνές. Αυτό δεν είναι πολύ παράξενο, αν σκεφθεί κανείς ότι σε μας μέχρι και τη δεκαετία του 1950 ακόμα, δεν ήταν ασυνήθιστο για τους προσκυνητές να διανυκτερεύουν στο ύπαιθρο, στον περίβολο των μοναστηριών, τους καλοκαιρινούς μήνες. Στην ελληνιστική και στη ρωμαϊκή εποχή οι ξενώνες έγιναν περισσότερο άνετοι, γιατί και οι πελάτες έγιναν πιο απαιτητικοί.

Στα χρόνια του Μεσαίωνα οι λιγοστοί ταξιδιώτες έβρισκαν συνήθως καταφύγιο στα μοναστήρια. Στην περίοδο της Αναγέννησης και στους αιώνες που ακολούθησαν, όταν αυξήθηκαν τα ταξίδια με άλογα ή με ταξιδιωτικές άμαξες, αναπτύχθηκαν τα πανδοχεία. Το αντίστοιχό τους στο δικό μας χώρο ήταν τα χάνια. Πανδοχεία υπήρχαν κυρίως στις μεγάλες πόλεις ή σε χωριά που βρίσκονταν στο ενδιάμεσο μεγάλων πόλεων πάνω σε πολυσύχναστους υπεραστικούς δρόμους. Τα πανδοχεία πρόσφεραν δωμάτια για διανυκτέρευση, φαγητό, αλλά και χώρους για τα άλογα, που και αυτά έπρεπε να ξεκουραστούν και να φάνε. Ήταν περίπου κάτι ανάλογο με τα σύγχρονα μοτέλ ή τα μικρά ξενοδοχεία των πόλεων. Τα ξενοδοχεία με τη σύγχρονη έννοια εμφανίστηκαν το 19^ο αιώνα, όταν άρχισε να αναπτύσσεται ο τουρισμός, στις μεγάλες πόλεις, στις λουτροπόλεις, καθώς και στα ορεινά ή παραθαλάσσια θέρετρα. Από τότε δεν έπαψαν να αυξάνονται, παράλληλα με την αύξηση της τουριστικής κίνησης, και να βελτιώνονται από πλευράς οργάνωσης, υπηρεσιών και διευκολύνσεων. Στις ευτυχημένες δεκαετίες που προηγήθηκαν του Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου, αλλά και αργότερα, στην περίοδο του μεσοπολέμου, ιδρύθηκαν μεγάλα ξενοδοχεία στο κέντρο των πόλεων, πολλά από τα οποία εξακολουθούν να λειτουργούν και είναι από τα πιο αριστοκρατικά.

Ορισμένα από αυτά έχουν τη μεγαλοπρέπεια βασιλικών παλατιών. Ιδρύθηκαν επίσης αρκετά ξενοδοχεία κοντά στους μεγάλους σιδηροδρομικούς σταθμούς για εξυπηρέτηση των ταξιδιωτών. Την ίδια περίοδο κτίστηκαν επίσης νέα κομψά και άνετα ξενοδοχεία στα πολυσύχναστα ορεινά και παραθαλάσσια θέρετρα και στις όχθες γραφικών λιμνών. Μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, και ιδίως από τη δεκαετία του 1950 και ύστερα, όταν η οικονομία συνήλθε από τα τραύματα που της είχε προκαλέσει ο πόλεμος, η ανάπτυξη των ξενοδοχείων συνεχίστηκε με γοργό ρυθμό, ακολουθώντας τη ραγδαία ανάπτυξη του εσωτερικού και του διεθνούς τουρισμού. Νέα ξενοδοχεία κτίζονται στο κέντρο και στην περιφέρεια των μεγάλων πόλεων ή σε περιοχές που γειτονεύουν με τα αεροδρόμια. Όμως το κύριο χαρακτηριστικό της περιόδου αυτής είναι η μεγάλη ανάπτυξη του θαλάσσιου τουρισμού. Πολυάριθμα μεγάλα μοντέρνα τουριστικά ξενοδοχεία κτίζονταν κατά μήκος των ακτών σε παράλιες πόλεις και στα παλιά παραθαλάσσια θέρετρα. Νέες τουριστικές περιοχές δημιουργούνται, εκεί που υπήρχαν άλλοτε γραφικές ερημικές ακτές. Ο οικοδομικός οργανισμός έκαμε αγνώριστες μέσα σε λίγα χρόνια πολλές παραλίες της Μεσογείου και του Ατλαντικού. Ανάλογη ανάπτυξη παρατηρείται βέβαια και σε πολλές άλλες περιοχές της υφηλίου.